

2020 nyár

Zempléni Múzsza

szerkeszti:
Bolvári-Takács
Gábor

XX. évfolyam
2. szám

2020
nyár

500 Ft

zempleni-muzsa.hu

Zempléni Múzsza

Albert CAMUS

A pestis (részlet)

„Első ízben esett meg tehát, hogy a »pestis« szót kimondták. A történet eme pillanatában, midőn Bernard Rieux éppen az ablakon néz ki, legyen szabad az elbeszélőnek igazolnia az orvos határozatlanságát és meglepetését, mert ő is ugyanúgy fogadta az eseményeket, mint a legtöbb polgártársunk, bizonyos árnyalati eltérésekkel. A csapás végeredményben megszokott dolog, de amikor lesújt ránk, nehezen hiszünk a csapásban. Ugyanannyi pestis volt már a világon, mint amennyi háború. És mégis, a pestisek és a háborúk az embereket mindig készületlenül találják. Rieux doktort is készületlenül találta, akárcsak polgártársainkat. Így válik érthetővé az orvos habozása. Így válik érthetővé az is, amiért a nyugtalanság és a bizakodás közt hanyódot. Ha kitör egy háború, ezt mondják az emberek: „Nem tarthat sokáig, hiszen merő ostobaság.” Semmi kétség, hogy egy háború valóban merő ostobaság, ám ez nem gátolja meg abban, hogy sokáig tartson. Az ostobaság mindig rendületlen, s erre rá is jönne az ember, ha nem gondolna mindig önmagára. Polgártársaink ebben a tekintetben olyanok voltak, mint a többi ember, önmagukra gondoltak, más szóval humanisták voltak: nem hittek a csapásban. A csapás nem emberszabású, bebeszéljük tehát magunknak, hogy a csapás valószerűtlen, rossz álmom, majd csak elmúlik. De nem mindig múlik el, egyik rossz álmom jön a másik rossz álmom után, és az emberek múlnak el, és elsősorban a humanisták, mert nem voltak elővigyázatosak. A mi polgártársaink sem voltak vétkesebbek, mint bárki más, csupán a szerénységről feledkeztek meg, ennyi volt az egész. Azt hitték, hogy az ő számukra még minden lehetséges, amiből az következik, hogy a csapások viszont nem lehetségesek. Csak kötötték az üzleteket, készülődtek utazásaikra, nézeteik voltak. Hogyan is gondoltak volna a pestisre, mely megsemmisíti a jövőt, az utazgatást, vitatkozást? Azt hitték, szabadok, pedig soha senki nem lesz szabad addig, ameddig csapások lesznek.”

(1947)

Rovatunk a szépirodalom mindenkori helyzetértékelő és programadó felelősségére fókuszál, történelmi idők példáiival. Az idézet forrása: Albert Camus: *A pestis* [La Peste]. Fordította: Györy János. In: *Albert Camus regényei*. Európa Könyvkiadó, Budapest, 1970. 133. o.

